

Verslag leesclub Vrouwen van Nu: 27 mei 2013, ten huize van An

Het boek: **Terug naar Oegstgeest**, van **Jan Wolkers uit 1965**

Aanwezig: Leny, Erica, Nan, An, Ria, Conny, Joke, Gerda

Afwezig: Greet, Marijke. Inge liet weten dat ze om gezondheidsredenen niet meer van de partij kan zijn, wat wij allen zeer betreuren.

Wat vonden wij ervan

Leny: Gemakkelijk te lezen, kruising tussen Maarten 't Hart en Reve. Kan zich de ophef erover niet meer voorstellen. Ze vindt korte verhalen niet zo prettig.

Erica: Met Leny eens. Vroeger niet zo enthousiast, tijden en ikzelf zijn veranderd, het sadisme tegen dieren is nu anders.

Nan: Vindt het een goed boek, op de enge stukken na over sadisme tegen dieren, ze leeft teveel met die beestjes mee.

An: Het boek stond vroeger op de index, kon me dat wel voorstellen. Verder niks van hem gelezen, tegen het geloof, doet denken aan Maarten 't Hart.

Ria: Fan van Wolkers, meer van hem gelezen. Spanning tussen vader en zoon, er zit veel in.

Conny: Oorlogstijd en bevrijdingstijd. Precies beschreven. Mooi boek.

Joke: Maarten 't Hart en Reve schrijven over de gevolgen van het geloof. Afzetten tegen de vaders.

Gerda: Mooi boek, ook meer van Wolkers gelezen.

De schrijver

Jan Hendrik Wolkers werd op 26 oktober 1925 in Oegstgeest geboren als derde van 10 kinderen in een gereformeerd gezin. Hij werd op zijn 14e van de mulo gehaald om mee te helpen in de kruidenierswinkel van zijn ouders. In 1944 overleed zijn 3 jaar oudere broer, een belangrijk gegeven in zijn literaire werk. In 1957 werd hij door de Franse regering uitgenodigd om een jaar in Parijs te werken. In 1963 kreeg hij zijn eerste literaire prijs: de Novelleprijs van de gemeente Amsterdam. Nadien toegekende grote prijzen (Constantijn Huygens in 1982, de P.C. Hooftprijs in 1989) werden geweigerd. In 1991 accepteerde hij wel de Busken Huet-prijs voor zijn bundel "Tarzan in Arles". In 1970 reisde hij naar Indonesië ter voorbereiding op "De walgvogel" en "De kus" en in 1978 verbleef hij een week alleen op Rottumerplaat. Eind 1980 vestigde hij zich met zijn derde vrouw en de tweeling Bob en Tom op Texel waar hij woonde tot zijn dood op 19 oktober 2007. Behalve schrijver was hij ook schilder en beeldend kunstenaar.

Diverse boeken zijn verfilmd: Kort Amerikaans (1962), Turks fruit (1969), Zomerhitte (2005), Terug naar Oegstgeest (1965).

Inhoud

Het boek bestaat uit 16 hoofdstukken, waarvan de even hoofdstukken alle dezelfde titel hebben, Terug naar Oegstgeest. De oneven hoofdstukken vormen een biografie van de hoofdpersoon van geboorte tot de schooltijd en de eerste baantjes. Het boek is niet autobiografisch. Om eventuele juridische problemen te voorkomen vermeldt hij voorin dat "elke gelijkenis met bestaande personen, behalve de ijscoman Blanchard, op toeval berust". De ontwikkeling van de hoofdpersoon gaat in opgaande lijn terwijl er bij de terugblikken op de winkel, zijn ouders, de kerk, enkele dorpsfiguren en het eerste oorlogsjaar sprake is van teloorgang en verval. De hoofdpersoon heeft door een ongeluk met een kroepketel al in de wieg een verscherpte blik gekregen, die hem later van pas kwam. De levensopvatting is dat het leven een kringloop is, een eeuwige wederkeer. Het boek is concentrisch, dat wil zeggen in een cirkel geschreven. Het begint en eindigt met een regenjas.

Positieve motieven: de macht van de vader, de solidariteit van de oudste broer, de liefde van de moeder, de fascinatie door de bijbelse voorstellingen, de spanning van de oorlog.

Negatieve motieven: ziekte, dood, verminking, materiële crisis, schuld en boete, menselijk verval.

Joke vestigt nog de aandacht op het boek “Perzik van onsterfelijkheid” dat speelt op 5 mei en het boek “De spiegel van Rembrandt” dat vooral leuk en leerzaam is voor kinderen.

(Gerda Boone)